

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010204
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4114010204.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Štefana Mirgu a Márie Lukačkovej, v trestnej veci proti obžalovanému S. H., pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 odsek 1 k § 145 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 25. apríla 2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
S. H., narodený XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom ul. XX. I. Č.. XX/XXX,
prechodne bytom bez prihlásenia A., R. Č.. XX,
toho času vo väzbe v Ú. F. R. R. F. Z. XX.XX.XXXX

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 07.02.2013, v čase okolo 14:53 hod., v meste A., na chodníku K. J. E. Č. X, pred budovou so sídlom Prvej Stavebnej sporiteľne, po predchádzajúcich vyhrážkach, zabitím, v úmysle usmrtiť L. H., zozadu pristúpil k bývalej manželke L. H., ktorej počas chôdze vylial z umelohmotnej fľašky na oblasť hlavy ľahký technický, resp. lekárenský benzín, ktorý vzápätí zapalovačom zapálil, následkom čoho L. H. začala horieť oblasť hlavy a krku, čím jej spôsobil popáleninu oboch ušnic, tváre, krku, hrudníka, oboch rúk II. a III. stupňa s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní minimálne 6 týždňov, pričom u nej došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať trestný čin, tým, že iného úmyselne usmrtil a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a z osobitného motívu, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno c) a na §140 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno f) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá povinnosť nahradiť poškodeným:

X. L. H., narodenej XX.XX.XXXX v A., trvale bytom H., W.U. XX, spôsobenú škodu vo výške X.XXX,- eur.

2. Union Zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, Bratislava IČO: 36 284 831 spôsobenú škodu vo výške 7.855,80,- eura.

3. Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, UL. 29. augusta 8, pobočka Levice, so sídlom Sv. Michala 4, Levice spôsobenú škodu vo výške 19,70,- eura.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodená L. H., narodená XX.XX.XXXX R. A., trvale bytom H.K., W.Á. XX, odkazuje so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre podal dňa 04.07.2013 na Okresný súd Nitra obžalobu na obžalovaného S. H. (ďalej len „obžalovaný“) pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 odsek 1 k § 145 odsek 1 Trestného zákona, vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5T/83/2013.

Podľa § 280 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 14 písmeno a) Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného S. H. Okresný súd Nitra postúpil dňa 13.12.2013 Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku ako súdu vecne príslušnému, pretože výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní preukazovali, že žalovaný skutok je trestným činom, o ktorom podľa § 14 písmeno a) Trestného poriadku vykonáva konanie Špecializovaný trestný súd.

Dňa 13.02.2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky, pod sp. zn. 6Ndt 2/2014 v spore o príslušnosť medzi Okresným súdom Nitra a Špecializovaným trestným súdom v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica rozhodol, že príslušným na vykonanie konania v trestnej veci obžalovaného S. H. pre pokus trestného činu vraždy podľa § 14 odsek 1 k § 145 odsek 1 Trestného zákona je Okresný súd Nitra z dôvodu, že nebola bezpečne a jednoznačne preukázaná existencia stavu, že obžalovaný konal s vopred uváženou pohnútkou, ktorá sa vyžaduje pri zločine úkladnej vražde podľa § 144 odsek 1 Trestného zákona. Vopred uvážená pohnútku pri zločine úkladnej vražde z hľadiska jeho vykonania nutne predpokladá aj vysokú dávku dokonalej plánovitosti, v rámci ktorej si páchatel vopred rozváži rozhodujúce okolnosti vykonania činu ako napríklad zvolenie miesta, spôsobu a doby jeho vykonania, použitia zbrane (obžalovaný mal iba menšie množstvo zápalnej látky), s cieľom maximálneho vylúčenia obrany obete a zaručenia úspešného dokonania činu. Dňa 21.02.2014 sa táto vec vrátila na Okresný súd Nitra, bola jej pridelená spisová značka 5T/19/2014. Predsedníčka senátu v ten istý deň nariadila termín hlavného pojednávania na deň 21.03.2014.

Na základe podanej obžaloby vykonal súd dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 17.09.2013, 18.10.2013, 08.11.2013, 29.11.2013, 13.12.2013 a 25.04.2014, a to výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej L. H. (ďalej len „poškodená“) a svedkov T. T., C. W.C., S. H. E., E. R., O. G., E. G., D. E., U. H., S. I., výsluchom znalcov E. A. Š., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, E. L. R. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a H..

J. J. z odboru psychológia, z odvetvia klinická psychológia dospelých, prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov D. G., S. P. I. L. H. z prípravného konania a prečítaním všetkých znaleckých posudkov, listinných dôkazov ako aj prehratím záznamov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise.

Obžalovaný sa k spáchaniu samotnému skutku priznal, nesúhlasil však s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, podľa ktorej mal spáchať pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy. Trval na tom, že chcel poškodenú len ublížiť na zdraví, nechcel ju zavraždiť, nakoľko je matkou jeho detí. Vyvíňoval sa tým, že svoju bývalú ženu podpálil, lebo ho chytil amok, chcel ju len fyzicky napadnúť, udrieť alebo niečo podobné za všetko, za to, že mu ubližovala, chcel ju len vystrašiť, keď ju zbadal na ulici za to, že sa mu vyhrážala, že dcérku bude vidieť len cez sklo a nevedel ani prečo vybral fľaštičku s toluénom, z ktorej fetoval a ktorú zobral zo špajze u rodičov. Toluénom poškodenú oblial na zadnú časť hlavy a zapálil ju. Priznal, že exmanželke pomoc neposkytol, lebo bol v šoku, ale vzápätí volal na č. 158. K užívaniu toluénu sa vyjadril, že fetoval tak dva-trikrát do týždňa, pričom v osudný deň fetoval už ráno, ale napriek tomu, si zobral fľašku s riedidlom s odôvodnením, že ju mal preto, aby keď by dostal znova chuť, aby mal čo fetovať. Tiež priznal, že v osudný deň nebol v práci, sedel v krčme, ktorá sa nachádzala v blízkosti pracoviska poškodenej, súčasne ale uviedol, že v práci absencie nemával. Poprel akékoľvek vyhrážanie, či prenasledovanie poškodenej. Pozornosť súdu odvádzať najmä tým, že poškodená mala mimomanželský vzťah už počas manželstva a po rozvoде mu v októbri navrhla spolužitie, on na to pristúpil, týždeň bývali spolu, všetko bolo v poriadku, ale ona ho vtedy zneužila len na sex, čomu sama povedala. On sa kvôli obnoveniu vzťahu s poškodenou, rozišiel s priateľkou S. I., ktorá jeho tvrdenie, rovnako ako svedkyňa U. H. - kolegyňa z práce, potvrdili. Dodal, že v januári 2013 boli s exmanželkou v bare L., kde ju prosil, či by sa mohol rozprávať so svojou dcérou každý deň, že nech sa nestahuje do H., nech si kúpi byt v A., že on jej dá na to prostriedky.

Svedkyne T. T. I. C. W. na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2013 uviedli, že na vlastné oči videli obžalovaného ako poškodenú vyliat zozadu na hlavu a na vlasy nejakú tekutinu z umelohmotnej oranžovej fľašky a následne poškodenú zapalovačom podpálil. Táto pani sa snažila uhasiť snehom, tieto svedkyne jej pomáhali oheň na vlasoch uhasiť, krk jej uhasil okoloídúci pán. Poprel, žeby obžalovaný poškodenej poskytol nejakú pomoc po skutku, obe zhodne skonštatovali, že obžalovaný po tom, čo spravil odišiel, akoby sa nič nestalo.

Poškodená L. H. a ďalší svedkovia - E. G. (matka poškodenej), O. G.Š. (brat poškodenej) a S. H. ml. (syn poškodenej a obžalovaného) ako aj D. E. (priateľ poškodenej) na hlavnom pojednávaní potvrdili, že obžalovaný sa poškodenej po rozvoде a odsťahovaní zo spoločnej domácnosti viackrát brachiálne vyhrážal tým, že ju podreže, že keď ju nebude mať on, tak nikto, že ešte všetcividia, čo urobí, že ju podpáli, že si „ju odsedí“ a tiež vo svojich výpovediach uviedli, že poškodenú prenasledoval, pričom poškodená takéto správanie obžalovaného neoznamovala s výnimkou jedného prípadu, kedy ju mal dňa 14.12.2012 škrtiť. Títo svedkovia nepotvrdili, žeby obžalovaný s poškodenou L. H. obnovili po rozvoде, v októbri 2012, spolužitie na jeden týždeň ani to, žeby poškodená mala mimomanželský vzťah počas manželstva.

Svedkyňa I. H., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2013, poprela, že by jej syn týral poškodenú, nevedela uviesť kedy sa jej syn s poškodenou rozviedli, ale ešte v októbri 2012 spolu fungovali, pripustila, že jej syn sa nevedel zmieriť s tým, že poškodená mala priateľa, ale nakoniec sa s tým vyrovnal a našiel si priateľku z roboty. Priznala, že jej syn hrával na automatoch, pil tak 2-3krát do týždňa a fetoval od októbra 2012 riedidlo, čo vedela, preto, lebo v kúpeľni u nich veľmi smrdelo. Nevedela uviesť odkiaľ jej syn riedidlo mal, ale poprela, žeby takúto látku oni doma prechovávali. Uviedla aj, že poškodená už raz návrh na rozvod podala, ale tento stiahla, keď jej ona zaplatila 1.000,-eur. Potvrdila výpoveď obžalovaného v tom smere, že s poškodenou sa v januári 2013 stretol v bare L., o čom je sám povedal. Tiež uviedla, že obžalovaného jeho dcérka ľúbi. Dňa 08.11.2013 obžalovaný predložil potvrdenie zo dňa 21.12.2013 od lekáry E.. P., že I. H. nedoporučuje zúčastniť sa hlavného pojednávania.

Svedok npor. O.. E. R., príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2013, uviedol, že dňa 07.02.2013 v čase okolo 14.55 až 15.00 hodine mal nariadený urýchlený presun na ulicu J.. E. Č.. X v A.. Nakoľko bol po príchode na miesto činu informovaný lekárom E.. A. P., že poškodená bola schopná odpovedať na krátke otázky, po jej identifikácii, podľa občianskeho preukazu, vypovedala, že dňa 07.02.2013 v čase okolo 14.50 hod, keď išla z práce, zacítila, že ju niekto

zozadu chytil silno za vlasy, pričom videla, že jej to urobil obžalovaný, a následne ju polial neznámou tekutinou, ktorú mal vo fľaši, pričom, podľa zápachu, mohlo ísť o benzín alebo niečo podobné, a zapálil ju. Poškodená mu povedala, že obžalovaný jej nič nepovedal a po útoku z miesta činu odišiel. Poškodená tiež uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal.

Svedkyňa U. H., zástupca zamestnávateľa obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2013 potvrdila, že obžalovaný od 01.02.2013 nebol v práci a od tohto času má neplatené voľno. V decembri 2012 a v januári 2013 bol veľakrát u lekára, čo im obžalovaný v práci dôvodil tým, že chodil k lekárovi s dcérou. Svedkyňa tiež potvrdila to, že v práci pracujú aj s prchavými látkami, konkrétne s látkou S. XX a že z obžalovaného niečo cítila, ale alkohol to nebol. Svedkyňa tiež vypovedala, že obžalovaný bol určitý čas vo vzťahu s S. I., ktorá však od neho odišla, nakoľko došlo na pár dní k obnoveniu manželstva obžalovaného s poškodenou. Potvrdila príkladnú starostlivosť obžalovaného o dcérku, ako aj to, že obžalovaný bol veselý spoľahlivý, zostával v práci aj po pracovnom čase, nikdy s ním nebol žiaden problém.

Svedkyňa S. I., priateľka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 13.12.2013 potvrdila tvrdenia obžalovaného, že po tom ako sa dala s obžalovaným dokopy v auguste 2012 sa na určitý čas rozišli, pretože poškodená v októbri 2012 navrhla obžalovanému obnovenie spolužitia. Tiež uviedla, že poškodená L. H. mala mimomanželský pomer počas trvania manželstva s obžalovaným. Následne na to sa však obžalovaný s poškodenou opäť rozišiel po tom ako ho vyhodila z domu, pretože ho chcela iba na intímne stretnutia. Nakoľko po obnovení vzťahu svedkyne s obžalovaným, poškodená obťažovala svedkyňu viacnásobnými telefonátmi a vyhrážkami, podala svedkyňa na poškodenú oznámenie na políciu. Toto priestupkové konanie bolo zastavené. Svedkyňa zároveň potvrdila, že obžalovaný pijaľ alkohol a tiež zvykol fetovať, v októbri 2012 sa obžalovaný psychicky zrútil, začala aj viac piť a fetovať. Potvrdila obžalovaného kladný vzťah k deťom a jeho starostlivosť o dcérku.

E.. A. Š., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2013 zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 28/2013 v ktorom uviedol, že poškodená L. H. utrpela popáleniny ušnic, tváre, krku, hrudníka, oboch rúk II. a III. stupňa, ktoré vznikli nadprahovým účinkom tepelnej energie na poranené lokalizácie, teda poliatím horľavinou v oblasti hlavy, stečením horľaviny na dostupné miesta povrchu tela, zapálením horľaviny, čo zodpovedalo výpovedi svedkyne poškodenej L. H.. Popáleniny boli na 8% povrchu tela poškodenej (z toho popáleniny III. stupňa do 1%). U poškodenej popálením nedošlo priamo k poškodeniu životne dôležitého orgánu tela poškodenej, ale ak by došlo k rozsiahlejšej popáleninovej traume, ktorá nevznikla len kvôli duchapritomnosti poškodenej a včasným uhasením ohňa na jej tele, mohlo dôjsť k ohrozeniu životne dôležitých orgánov (napr. mozog, srdce, pľúca, pečeň, miecha). Vzhľadom na rozsah, miesto, hĺbku popálenín došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov. Stratou tekutín došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov poruchou ich prekrvenia a popálenina tváre ohrozovala poškodenú možnosťou vdychnutia toxických splodín horenia a tým došlo k ohrozeniu pľúc s možnosťou poruchy výmeny plynov v pľúcach. Zranenia poškodenej charakterizoval ako stredne ťažké a u poškodenej došlo k zohyzdeniu a k dlhšie trvajúcej poruche zdravia. Obmedzenie v bežnom spôsobe života u poškodenej trvalo viac ako šesť týždňov, z toho štyri dni bola poškodená v umelom spánku a u poškodenej vznikli komplikácie, ktoré sa prejavili infekciou raných plôch v miestach popálenín III. stupňa.

H.. J. J., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2013 zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 2/2013 v ktorom uviedla, že osobnosť obžalovaného je až primitívna, nezrelá, impulzívna, s rysmi egocentrizmu, sugestibility, s deficitom vyšších citov a s nedostatočne osvojenými morálnymi hodnotami, chudobne vybavená emotívnymi a sociálne orientovanými motiváciami konania. Motiváciou činu obžalovaného mohla byť, podľa znalkyne, žiarlivosť a snaha o pomstu, pričom prognózu resocializácie vyhodnotila ako nepriaznivú a u obžalovaného zistila aj sklony k riešeniu psychicky záťažových situáciách násilným spôsobom vzhľadom na absenciu brzdoých mechanizmov a neschopnosť transformovať napätia na prosociálnu aktivitu. Na týchto záveroch znalkyňa zotrvala aj na hlavnom pojednávaní, ku ktorým dospela na základe vlastného vyšetrenia a vypracovaných psychologických testov. Doplnila, že obžalovaný je zameraný na seba a na svoje záujmy a na vlastné potreby, má nedostatočnú schopnosť empatie, je egocentrický, ovplyvniteľný, nie je schopný nadviazať citovo vrelé vzťahy, má tendenciu si prikrášľovať, čo je reprodukovateľné, aby to bolo v jeho prospech. Všeobecnú hodnovernosť výpovede obžalovaného zhodnotila ako zníženú, pretože obžalovaný nemá dostatočné predpoklady, a to na základe zníženého

intelektu, pamäťovej kapacity a vzhľadom na simplexnú osobnosť. Obžalovaný má tendenciu si skutočnosť prikrášľovať, čo je reprodukovateľné tak, aby to bolo v jeho prospech. Nepotvrdila nadmerné užívanie psychotropných látok, nakoľko vo výsledkoch testov sa toto nezaznamenalo. Potvrdila dobrý vzťah obžalovaného k deťom.

E.. L. R., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, predniesol na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2013 znalecký posudok č. 8/2013 a č. 27/2013 v zhode s jeho písomným vyhotovením v ktorom uviedol, že obžalovaný v čase spáchania skutku bol príčetný, netrpel duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, vedel tak rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho činu a svoje konanie mohol v dostatočnej miere ovládať. V súčasnosti je obžalovaný schopný v plnej miere chápať zmysel trestného konania a nie je závislý od alkoholu ani od organických rozpúšťadiel a v inkriminovanom čase bol len v stave prostej alkoholovej opitosti stredne ťažkého stupňa. Znalec doplnil, že u obžalovaného sa nedá zistiť, či užíval prchavé látky, nedá sa zistiť ani ich konzum, závislosť na nich nebola zistená. Bola zistená len nelátková závislosť u obžalovaného. Znalec tiež uviedol, že človek závislý na prchavých látkach fetuje toluén, nie benzín. Užívanie uvedených látok nemalo žiadny vplyv na správanie a konanie obžalovaného. Znalec na hlavnom pojednávaní doplnil znalecký posudok vyjadrením, že u obžalovaného bola vylúčená psychotická pohnútka pri spáchaní činu, blud žiarlivosti, vrátane patologických bludov.

Zo svedeckých výpovedí, prečítaných na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2013 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku svedka D. G., S. P. I. L. H., známi obžalovaného, súd zistil, že obžalovaný bol v deň skutku dňa 07.02.2013 v J. H., ktorý sa nachádza na pešej zóne v A. spoločne s D. G. I. L. H., kde obžalovaný vypil pred skutkom asi päť až šesť vínnych strikov a v čase medzi 12.30 až 14.00 hod. z podniku odišiel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2013 boli postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku čítané znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, z odvetvia daktyloskopie, z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy a z odvetvia kriminalistickej požiarnej chémie. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odvetvie daktyloskopia súd zistil, že nakoľko boli na vecných stopách zviditeľnené neupotrebitelné daktyloskopické stopy, nebolo možné ich porovnať s daktyloskopickými obžalovaného obvineného. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odvetvie kriminalistická biológia a genetická analýza, súd nezistil žiadne skutočnosti týkajúce sa prejednávaneho trestného činu. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odvetvie kriminalistická požiarňa chémia vyplynulo, že v oranžovej fľaštičke z energetického nápoja, ktorá sa našla na mieste činu, sa nachádzal ľahký technický benzín, resp. lekárenský benzín, ktoré sú zaradené medzi horľavé kvapaliny I. triedy požiarnej nebezpečnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z vyčíslenia liečebných nákladov - UNION zdravotná poisťovňa, bolo jednoznačne preukázané, že UNION zdravotná poisťovňa vynaložila za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej v dôsledku zranení, ktoré jej vznikli v príčinnej súvislosti s prejednávaním konaním, sumu vo výške 7.855,80 eura.

Z potvrdenia o nemocenských dávkach súd zistil, že Sociálna poisťovňa a.s., vyplácala poškodenej nemocenské dávky vo výške 19,70 eura od 17.02.2013 do 08.03.2013.

Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného a o vydaní veci vyplynulo, že obžalovaný sa dobrovoľne podrobil týmto úkonom, pričom vydal jeden vrchnák z fľašky, jeden zapaľovač a jednu vetrovku čiernej farby.

Zo zápisnice ohliadky miesta činu vyplynulo, že sa na mieste činu v A., na ulici J.. E. pre budovou Prvej stavebne sporiteľne sa nachádzalo miesto činu, pričom vo vzdialenosti 145 cm od vchodových dverí Prvej stavebne sporiteľne sa nachádzal nešpecifikovaný biologický materiál, vo vzdialenostiach od 130 do 150 cm od vchodových dverí Prvej stavebne sporiteľne sa nachádzali vlasy a následne 13,5 metra od vchodových dverí PSS smerom po chodníku k OD Dítúria sa vedľa chodníka v snehu nachádzala plastová fľaška v objeme 250 ml, oranžovej farby s nápisom Extreme mix - energy drink bez uzáveru.

Zo správy o zásahu záchranej služby zo dňa 07.02.2013 súd zistil, že po príchode posádky záchranej služby na miesto činu sedela poškodená na stoličke s popálenou tvárou, bola pri vedomí a orientovaná. Poškodená uviedla, že ju jej bývalý manžel polial neznámou kvapalinou a následne ju zapálil, následne na čo si poškodená ľahla do snehu, tak, aby sa uhasila. Poškodená mala popáleniny II. a III. stupňa tváre, časti krku a oboch rúk. Poškodená bola uvedená do umelého spánku a vzhľadom na inhaláciu sploďín horenia a horúcich pár nebolo možné vylúčiť život ohrozujúci opuch dýchacích ciest.

Zo správy o zásahu hasičského a záchranného zboru z 07.02.2013 súd zistil, že udalosť na nám. J. E. v A., kde bola vyslaná zásahová jednotka o 14.57 hod sa stala o 14:55 hod., pri ktorej bola popálená L. H..

Podľa lekárskeho potvrdenia z 07.02.2013 o 21:00 hod. kliniky popálenín a rekonštrukčnej chirurgie v Ružinove L. H. utrpela popáleniny tváre, krku, hrudníka a oboch rúk II. a III. stupňa, pacientka bola zaintubovaná a nebola pri vedomí.

Zo zápisnice o dychovej skúške, ktorá bola urobená obžalovanému v deň spáchania skutku o 15.57 hodine vyplynulo, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu a v krvi mal nameraných 1,12 mg/l alkoholu v krvi.

Z hlásenia a úradných záznamov o použití donucovacieho prostriedku z 07.02.2013 vyplynulo, že obžalovaný bol spozorovaný 150 m od miesta činu, pred OD Dituria a miestnym pohostinstvom Š. H.. Obžalovanému bola obmedzená osobná sloboda a boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a boli mu založené putá. Obžalovaný nekládol odpor.

Obžalovaný podľa lekárskej správy bol po zdravotnej stránke spôsobilý nastúpiť do CPZ a podľa lekárskeho potvrdenia z 07.02.2013 mal obžalovaný povrchové poranenie chrbta nosa, ktoré malo byť podľa obžalovaného spôsobené úderom päťou. Išlo o úraz ľahký.

Zo správ o povesti na obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný do spáchania prejednávaneho trestného činu bol doposiaľ jedenkrát priestupkovo prejednaný za priestupok proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu za skutok spáchaný dňa 16.06.2011, za čo mu bola uložená pokuta 30,-eur v blokovom konaní. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ dvakrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, a to v roku 1991, v súčasnosti sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Zo správy Mestského úradu v Leviciach vyplývalo, že obžalovaný mal trvalý pobyt prihlásený v Meste Levice a nebol doposiaľ priestupkovo prejednaný Obvodným úradom Mesta Levice.

Z priestupkového spisu ORPZ-LV-OPP3-P-1243/2012, súd zistil, že poškodená podala dňa 14.12.2012 na obžalovaného oznámenie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb., pretože obžalovaný dňa 14.12.2012 v čase o 19.00 hod. na adrese trvalého pobytu sa začal k poškodenej správať agresívne, následne na čo ju začal škrtiť.

Z úradného záznamu spísaného vyšetrovateľom Policajného zboru P. D. O. Ď., dňa 07.02.2013, súd zistil, že, podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky E. L. Z., doba liečenia u poškodenej bola viac ako 42 dní.

Z fotokópie operačného denníka súd zistil, že p. T. dňa 07.02.2013 o 14:57 hod. na telefónnom č. 112 oznámila, že nejaký muž zapálil ženu v A. pred hotelom I..

Z informácie poskytnutej Obvodným úradom Nitra, odbor civilnej ochrany a krízového riadenia vyplynulo, že na tiesňovú linku dňa 112 boli prijaté tri oznámenia o zranení osoby v A., pri hoteli I. o 14:53 hod. - T., o 14:54 hod.-volajúca sa nepredstavila a o 14:54 hod. - volajúca T..

Z prečítanej správy zamestnávateľa obžalovaného Lencos, s.r.o. súd zistil, že obžalovaný bol v tejto firme zamestnaný ako robotník vo výrobe od 24.07.2008, naposledy bol v práci dňa 01.02.2013 a následne v dňoch 04.02.2013 do 07.02.2013 mu bola udelená absencia. Obžalovaný bol v roku 2012 trikrát práceneschopný.

Podľa odborného vyjadrenia malo oblečenie, ktoré mala na sebe poškodená dňa 07.02.2013 a ktoré bolo pri jej podpálení poškodené, hodnotu, spolu 108,-eur.

Z výpisu odchádzajúcich hovorov č. 0911270208, ktoré patrilo obžalovanému súd zistil, že z tohto čísla bolo dňa 07.02.2013 o 14:59 hod. volané na telefónne č. 158.

Z lekárskej správy zo dňa 16.12.2012 vyplývalo, že poškodená bola dňa 16.12.2012 vyšetrená v Ústave národného zdravia, pričom jej bol diagnostikovaný stav po úraze hlavy, pomliaždenie krku, pomliaždenie hlavy, odrenina kože v oblasti krku vpravo s dobou liečenia do 7 dní, pričom ako dôvod vzniku zranenia poškodená uviedla, že ju napadol obžalovaný, že ju škrtil a následne hodil o zem.

Podľa bezpečnostného listu vydaného dňa 20.11.2010 bolo zistené, že benzín lekársky, látka ktorá sa nachádzala v plastovej fľaške nájdenej na mieste činu, je extrémne horľavou kvapalinou, je zdraviu škodlivý a pri dlhodobej expozícii vdychovaním hrozí vážne poškodenie zdravia.

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Nitre vyplývalo, že obžalovaný bol vo výkone väzby od 07.02.2013, pričom išlo o prvé väzobné trestné stíhanie obžalovaného. Obžalovaný sa vo výkone väzby správa na požadovanej úrovni.

Z oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levice súd zistil, že zvukový záznam z tiesňovej linky 158 zo dňa 07.02.2013 v čase o 14.59 hod., už neexistuje nakoľko sa software v programe ReDat 2 samostatne premazáva, keď sa zaplní operačná pamäť v tomto programe.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 15P/59/2012 bolo zistené, že manželstvo medzi obžalovaným a poškodenou L. H. bolo dňa 22.06.2012 rozvedené, právoplatne dňa 07.08.2012 a bolo schválená rodičovská dohoda, že deti po rozvoze boli zverené do starostlivosti matky s tým, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu na mal. J. v sume 80,-eur a na mal. S. 120,- eur.

Podľa § 270 Trestného poriadku sa na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2014 prehrávali záznamy na technickom zariadení z obhliadky miesta činu, záznam zo dňa 07.02.2013, zvukový záznam a poskytnutie informácií. Na zázname z obhliadky miesta činu bolo zachytené miesto činu s označenými stopami. Na mieste činu konkrétne na chodníku sa nachádzali štyri chumáče vlasov hnedej farby a v snehu vedľa chodníka bola jedna plastová fľaša oranžovej farby. Na zázname boli zároveň zaznamenané, z viacerých uhlov, veci odovzdané obžalovaným, a to jedna pánska bunda, jeden zapaľovač a vrchnák z plastovej fľašky bielej farby. Na kamerovom zázname z mestskej kamery v Meste Levice bola zachytená pešia zóna v Leviciach, pred skutkom, počas skutku a po skutku, pričom ale samotný skutok nebol zaznamenaný, resp. kamera predmetný incident nezachytila. Na zvukovom zázname zo dňa 07.02.2013 týkajúceho sa oznámenia predmetného skutku tromi ženami v čase 14:53:42, 14:54:05 a 14:54:22, je zaznamenané tiesňové volanie na číslo 112 a 155, pričom jedna z žien uviedla, že bývalý manžel poškodenej polial poškodenú neznámou tekutinou a následne ju zapálil, podľa volajúcej sa žena uhasila sama pomocou snehu nachádzajúceho sa pri ceste.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, a to nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V danej veci bolo nutné pripomenúť, že trestného činu vraždy podľa § 145 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrť. Už z uvedenej zákonnej citácie vyplýva, že k trestnosti konania páchatel'a, ktoré inak naplňuje znaky trestného činu vraždy, je zároveň treba existenciu úmyselného zavinenia, ako obligatórneho znaku subjektívnej stránky. Záver o tom, či tu je zavinenie, poprípade o akú formu zavinenia ide, je záverom právnym, ku ktorému je možné dospieť až na podklade skutkových zistení súdu po vykonanom dokazovaní. Zo skutkovej vety obžaloby však nevyplývalo, že obžalovaný konal tam popísaným spôsobom s úmyslom usmrť iného. Keďže v nej jasným a jednoznačným spôsobom nebol vyjadrený cieľ konania obžalovaného, teda usmrtenie poškodenej L. H., súd preto tento do skutkovej vety doplnil.

Pokiaľ išlo o právnu kvalifikáciu skutku uvedenej v obžalobe, s touto sa súd s názorom prokurátora uvedeným v obžalobe nestotožnil. Stotožnil sa s názorom prokurátora prezentovaným v jeho záverečnej reči, že bolo preukázané, že k pokusu vraždy došlo závažnejším spôsobom konania, a z osobitného motívu. Závažnejší spôsob konania videl súd v tom, že k spáchaniu trestného činu došlo surovým, alebo trýznivým spôsobom (§ 138 písmeno c) Trestného zákona). Za osobitný motív súd považoval

spáchanie trestného činu z pomsty (§ 140 písmeno b) Trestného zákona). Súd tak učinil najmä vzhľadom na celkové okolnosti prípadu a názor znalkyne z odboru psychológie a sčasti aj vzhľadom na výpoveď obžalovaného. Súd nemal pochybnosti o tom, že motívom konania obžalovaného bola pomsta. Tento sa cítil byť odvrhnutý, odmietnutý a ponížený, pričom aj, podľa názoru súdu, základnou pohnútkou ako súčasťou subjektívnej stránky trestného činu konania obžalovaného bola odplata, teda pomsta za to, že poškodená už nechcela s ním obnoviť vzťah. Túto okolnosť objasnila vo svojom znaleckom posudku znalkyňa z odboru psychológie H. J. J., na ktorom zotrvala aj pri svojej výpovedi, ktorá uviedla, že motiváciou činu obžalovaného mohla byť žiarlivosť a snaha o pomstu, pričom u obžalovaného zistila aj sklony k riešeniu psychicky záťažových situáciách násilným spôsobom vzhľadom na absenciu brzdoých mechanizmov a neschopnosť transformovať napätia na prosociálnu aktivitu. Súd nemal pochybnosti ani o tom, že k spáchaniu skutku došlo závažnejším spôsobom konania, pretože akékoľvek konanie, ktoré spočíva v podpálení inej osoby, ktorá navyše je predtým poliata horľavou látkou, je konanie, ktoré možno považovať za surový a najmä trýznivý spôsob konania. Je nespochybniteľným a notoricky známym faktom, že účinky priameho ohňa spôsobujú trýznivé bolesti, ktoré obvykle mávajú nielen negatívny fyziologický, ale aj negatívny psychický následok.

Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel svoju vinu, v podstate samotné spáchanie skutku nikdy nezaprel, bol ochotný vziať trestnú zodpovednosť za ublíženie na zdraví, ale nie za pokus vraždy, obhajoval sa tým, že on v inkriminovaný deň svoju bývalú ženu podpálil, lebo ho chytil amok, chcel ju, ako ju na ulici zbadal, len fyzicky napadnúť za všetko, čo mu spravila a nevedel ani, prečo vybral fľaštičku s toluénom, z ktorej fetoval, týmto poškodenú oblial na zadnú časť hlavy a zapálil ju.

Z výpovede obžalovaného, svedkyne poškodenej L. H., svedkýň T. T. I. C. W. súd ustálil, že obžalovaný dňa 07.02.2013, v čase okolo 14:53 hod., v meste A., na chodníku ulice J. E. číslo X, pred budovou Prvej Stavebnej polial horľavou tekutinou - benzínom (znalecký posudok KEÚPZ, odvetvie požiarna chémia) zozadu hlavu a vlasy L. H. a tieto podpálil, následkom čoho L. H. začala horieť oblasť hlavy a krku, čiže útokom smeroval na životne dôležité orgány, i keď k priamemu poškodeniu životne dôležitých orgánov nedošlo, ale došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov (znalecký posudok z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie traumatológia). Poškodenej L. H. sa podarilo uhasiť oheň na svojom tele hodením sa do snehu za pomoci okoloidúcich osôb (zvukové záznamy z tiesňovej linky zo dňa 07.02.2013, výpoveď poškodenej a svedkýň T. I. W.). Poškodená L. H. následkom konania obžalovaného utrpela popáleniny oboch ušnic, tváre, krku, hrudníka, oboch rúk II. a III. stupňa s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní minimálne 6 týždňov (znalecký posudok z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie traumatológia). U poškodenej došlo k zohyzdeniu a k dlhšie trvajúcej poruche zdravia (znalecký posudok z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie traumatológia).

V nadväznosti na takto zistené skutočnosti súd starostlivo vyhodnocoval aj obranu obžalovaného a v tejto súvislosti musel vzhľadom na vykonané dokazovanie konštatovať, že obrana obžalovaného a jeho obhajcu, že u obžalovaného nebol dokázaný úmysel zavraždiť poškodenú, ale šlo len o ťažké ublíženie na zdraví, bola len účelová, a to z dôvodu opodstatnenej obavy obžalovaného z hrozby uloženia vysokého trestu (nakoľko Trestný zákon podstatne prísnejšie trestá vraždu než ublíženie na zdraví podľa § 155 Trestného zákona).

Objektívna stránka trestného činu vraždy je charakterizovaná usmrtením človeka, po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Pri trestnom čine vraždy úmysel páchatel'a, čo aj nepriamo, musí smerovať k usmrteniu človeka. Pri trestnom čine vraždy, teda vôľa páchatel'a, či už vo forme chcenia alebo uzrozenia, musí smerovať aj k následku, ktorým je smrť iného človeka, pričom vzťah páchatel'a k tomuto následku musí byť aktívny. Preto pri „vražde“ je veľmi dôležité zistiť páchatel'ov subjektívny vzťah práve k spôsobenému smrteľnému následku, teda ozrejmiť motív, ktorým bolo vedené konanie páchatel'a. Motívom sa rozumie vnútorný podnet, ktorý viedol páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin. V danom prípade obžalovaný popieral úmysel usmrtiť svoju obeť, ktorý súd vyvodil z okolností trestného činu objektívnej povahy, teda z okolností, z ktorých došlo k útoku, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, akým predmetom páchatel' útočil, či páchatel' útočil proti životne dôležitým orgánom, akou intenzitou útočil a podobne.

Z vykonaného dokazovania, najmä znaleckým dokazovaním znalcami z odborov zdravotníctvo a farmácia, psychiatrie, psychológie, znaleckým ústavom z odvetvia kriminalistická chémia vyplynul, bez žiadnych pochybností, záver o tom, že obžalovaný sa pokúsil v priamom úmysle usmrtiť poškodenú.

Tento úmysel bol preukázaný predovšetkým mechanizmom vzniku zranenia, t.j. podpálením hlavy odzadu, a to po predchádzajúcich vyhrádkach poškodenej zabitím (výpovede poškodenej, svedkov E. G., O. G., S. H. E., D. E., priestupkový spis ORPZ-LV-OPP3-P-1243/2012, lekárska správa zo dňa 16.12.2012 z Ústavu národného zdravia). Súd takýto útok považoval, za útok vyznačujúci sa výraznou brutalitou, chladnokrvnosťou, o čom svedčil aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie traumatológia a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý potvrdil, že u poškodenej došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov, k zožyzdeniu a dlhší čas trvajúcej poruche zdravia. Za rozhodné súd považoval i to, že obžalovaný na svoj útok použil benzín (znalecký posudok z odvetvia kriminalistická požiarne chémia podľa ktorého vo fľaštičke, z ktorého obžalovaný vylial obžalovanej na hlavu tekutinu sa nachádzal technický, resp. lekárenský benzín), ktorý je vysoko horľavou látkou, ktorá sa dá bežne kúpiť v drogériách alebo lekárňach, o čom mal obžalovaný vedomosť, ktorú skutočnosť na hlavnom pojednávaní uviedol. Súd zdôraznil, že obžalovaný sa svoju obeť pokúsil usmrtiť využívajúc skutočnosť, že ho poškodenej nevidela a využívajúc moment jej prekvapenia ju ostentatívne, verejne chcel „upáliť“. Podstatné pre právne posúdenie bolo v danom prípade aj to, že s ohľadom na použitie nebezpečnej, vysoko horľavej látky a spôsob útoku (na verejnosti, odzadu, zákerne, chladnokrvne a na dôležitý orgán tela poškodenej).

V neposlednom rade o priamom úmysle obžalovaného usmrtiť poškodenú svedčila aj bezprostredná reakcia obžalovaného po skutku, ktorý od poškodenej chladnokrvne odišiel, neposkytol poškodenej žiadnu pomoc, o čom vypovedali priame svedkyne C. W. I. T. T., že obžalovaný poškodenú polial a podpálil a išiel ďalej, akoby sa nič nestalo a pomoc jej neposkytol (volanie obžalovaného štyri minúty po skutku na č. 158 nemožno vyhodnotiť ako poskytnutie pomoci).

Súd v rámci konania ustálil aj samotný motív, ktorý mal u obžalovaného vôľový charakter s cieľovým zameraním a nevládnutím nahromadenej zlosti, nenávisť voči poškodenej, tak ako to vyplynulo nielen z výpovede samotného obžalovaného a poškodenej, ale aj zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, že obžalovaný ako triezvo uvažujúci páchatel' (podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a podľa výpovede znalca príčetnosť obžalovaného nebola ani len zmenšená, konal v prostej alkoholovej opitosti), pod vplyvom alkoholu (zápis o dychovej skúške) sa pokúsil zavraždiť svoju exmanželku hrubým a bezohľadným spôsobom na základe logického úsudku, s minimálnym vplyvom emócií, čo vyplynulo zo znaleckého posudku z odvetvia psychológia, v ktorom bol zhodnotený ako osobnosť s deficitom vyšších citov, s nedostatočne osvojenými morálnymi normami a s tým, že v kritických situáciách (psychicky záťažových) uvažuje a reaguje násilným a agresívnym spôsobom z dôvodu absencie brzdočných mechanizmov a neschopnosti transformovania napätia na prosociálnu aktivitu.

Všetko uvedené, teda, najmä spôsob, akým viedol obžalovaný útok, jeho intenzita a vôbec skutočnosť, že proti poškodenej použil vysoko nebezpečnú horľavú látku, vytvorila súdu jednoznačný podklad na vyslovenie záveru, že cieľom obžalovaného bolo smrteľne zraniť poškodenú, teda nie jej „iba“ napríklad ublížiť na zdraví.

Nakoľko k dokonaniu činu nedošlo, konanie obžalovaného bolo kvalifikované ako pokus trestného činu v zmysle § 14 odsek 1 Trestného zákona. Za pokus trestného činu sa považuje konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin a k dokonaniu trestného činu nedošlo. V tomto prípade zamýšľaný následok nenastal, a preto súd žalovaný skutok posúdil v zmysle ustanovenia Trestného zákona uvedeného v tomto odseku. Podľa názoru súdu išlo o tzv. ukončený pokus, kedy páchatel' v zásade vykonal všetko, aby ním predpokladaný následok mohol nastať. K dokonaniu nedošlo len vďaka okolnostiam nezávislým od vôle obžalovaného. Podľa § 14 odsek 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Pokiaľ išlo o druh a výmeru trestu za spáchaný skutok, súd prihliadol ku všetkým doteraz uvedeným skutočnostiam, okolnostiam prípadu, spôsobu spáchania trestného činu, ako i k charakteristike osoby páchatel'a a jeho minulosti.

Pri trestnom čine vraždy je potrebné zdôrazniť, že objektom tohto trestného činu je ľudský život ako najvyššia hodnota chránená nielen ustanoveniami Trestného zákona, ale aj celým právnym poriadkom Slovenskej republiky, vrátane jej Ústavy. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že trestné

činy, ktoré útočia proti ľudskému životu ako najvyššej chránenej hodnote a objektu trestného činu, sú považované za trestné činy najzávažnejšej typovej spoločenskej nebezpečnosti. Táto skutočnosť sa prejavuje aj v jednotlivých sadzbách trestov, ktoré zákonodarca za spáchanie takýchto trestných činov stanovuje. V prípade § 145 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý bola uznaná vina v tomto prípade, zákonodarca stanovuje sadzbu trestu odňatia slobody na 20 až 25 rokov, prípadne trest odňatia slobody na doživotie. V tejto súvislosti súd zdôraznil, že k záchrane života poškodenej L. H. došlo len vďaka jej pudu sebazáchovy, rozvahy a duchaprítomnosti, ktorý sa prejavil včasným svojpomocným uhasením požiaru, t.j. hodením sa do snehu ako aj pomocou ďalších okoloidúcich osôb. Ako však už bolo uvedené, z hľadiska právnej kvalifikácie pokusu trestného činu išlo o tzv. ukončený pokus.

Ďalej súd uviedol, že obžalovaný nebol z miesta svojho trvalého bydliska bližšie hodnotený a hľadá sa na neho, ako keby súdom trestaný doteraz nebol. Túto okolnosť v konečnom dôsledku vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona. Zároveň však obžalovanému v zmysle § 37 písmeno f) Trestného zákona priťažilo, že trestný čin spáchal na mieste na verejnosti, totiž pre viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. V zmysle § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný, preto súd stanovoval trest v rozpätí vyššie uvedenej základnej trestnej sadzby. Okolnosti, ktoré by mu dovoľovali mimoriadne znížiť trest podľa § 39 Trestného zákona, súd nezistil.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a má vytvoriť podmienky na ich prevýchovu a k tomu, aby viedli riadny život. Súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa odseku 4 toho istého ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Podľa § 34 odsek 5 písmeno c) Trestného zákona pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu sa prihliadne aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Na druhej strane je však potrebné konštatovať, že celý skutok, resp. jeho spáchanie súvisel výlučne so situáciou, do ktorej sa obžalovaný dostal, a to výlučne vo vzťahu k poškodenej L. H.. I keď z hľadiska viktimologického ju samozrejme nemožno viniť zo spáchania skutku obžalovaným, jeho skutok sa viaže výrazne na jej osobu a na nezvládnutie situácie vo vzťahu k nej. Inak povedané, v prípade obžalovaného, podľa názoru súdu, nejde o osobu kriminogénne závadnú vo všeobecnosti vo vzťahu ku svojmu okoliu. Svedčilo o tom aj to, že obžalovaný je svojím okolím hodnotený v zásade pozitívne, čo uznali aj svedkovia H., I. I. I. H., kladný vzťah k deťom uznala aj znalkyňa-psychologička.

Aj z týchto dôvodov súd nepovažoval za nevyhnuté na obžalovaného pôsobiť najprísnejšími možnými druhmi trestu a dospel k záveru, že k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako je vyššie opísaný, postačí aj uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej polovici zákonom stanovenej sadzby. Súd bol toho názoru, že takto určeným a vymieraným trestom sa v dostatočnej miere zabezpečí aj ochrana poškodenej, i samotnej spoločnosti pred osobami, ktoré sú schopné a spôsobilé spáchať tak závažný čin, aký bol predmetom tohto konania.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko spáchal obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona súd obligatórne uloží ochranný dohľad páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden až tri roky, pričom podstata ochranného dohľadu spočíva v tom, že odsúdený, ktorému bol takýto dohľad uložený, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, tieto

preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska. Súd vzhľadom na tieto ustanovenia Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

O náhrade škody súd rozhodol tak, že v adhéznom konaní priznal poškodenej L. H. sumu X.XXX,-eura titulom bolestného, ktoré bolo vyčíslené znalcom E. A. Š., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia na 100 bodov, pričom výška náhrady za bolesť v čase skutku bola 16,10 eura, poškodenej Union zdravotná poisťovňa, a.s. sumu 7.855,80,-eura titulom preukázaných liečebných nákladov, ktoré boli vynaložené na ošetrovanie a liečenie poškodenej L. H., ktorá je poistencom tejto poisťovne a poškodenej Sociálnej poisťovni 19,70,-eur titulom vyplatených nemocenských dávok. Nároky poškodených boli uplatnené riadne a včas.

Pokiaľ išlo o náhradu nemajetkovej ujmy súd odkázal poškodenú L. H. na občianske súdne konanie, pretože na takéto rozhodnutie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktorým by sa musela ešte zisťovať závažnosť vzniknutej ujmy (§ 13 odsek 3 Občianskeho zákonníka) a splnenie podmienok uvedených v § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.